

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

като разглежда докладваното от Венета Цветкова Търговско дело № 20231100900221 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/.

Образувано е по жалба Е.П. ЕООД, ЕИК: **** срещу отказ № 20230123073814-3/27.01.2023г., на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията.

Жалбоподателят излага мотиви за незаконосъобразност на отказа, вкл. като посочва, че е представил всички необходими и изискуеми документи, удостоверяващи подлежащите на вписване обстоятелства.

Агенция по вписванията изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийски градски съд, след като съобрази изложените от жалбоподателя доводи и събраните по делото доказателства, намира следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок срещу акт, подлежащ на обжалване съгласно разпоредбата на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и от лице, което има право и интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

При подаване на заявление за вписване промяна в подлежащи на вписване обстоятелства, длъжностното лице дължи проверката по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ. Когато при извършване на тази проверка се установи, че към заявлението не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията, на основание чл. 22, ал. 5 ЗТР, е длъжно да даде указания на заявителя за отстраняване на нередовността и се произнася по заявлението едва след като те бъдат отстранени или след изтичане на срока за това, който е определен в цитираната законова разпоредба.

В случая са заявени за вписване промени по партидата на жалбоподателя, касаещи прехвърлянето на всички дружествени дялове и съответно – промяна на едноличния собственик на капитала в полза на друго юридическо лице - регистрирано по законите на Чехия дружество. Отказът е мотивиран с обстоятелството, че не е спазена формата на договора за прехвърляне на дружествените дялове относно изискването за нотариално заверяване на съдържанието им.

При подаване на заявление за вписване промяна в подлежащи на вписване обстоятелства, длъжностното лице дължи проверката по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ. Когато при извършване на тази проверка се установи, че към заявлението не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията, на основание чл. 22, ал. 5 ЗТР, е длъжно да даде указания на заявителя за отстраняване на нередовността и се произнася по заявлението едва след като те бъдат отстранени или след изтичане на срока за това, който е определен в цитираната законова разпоредба. В случая, проверката обхваща и обстоятелството дали договорът за продажба на дружествени дялове от външна страна съответства на изискванията на закона, а именно - е ли продавачът притежател на продаваните дялове съгласно актуалното вписване в Търговския регистър и спазена ли е изискуемата от закона форма за прехвърлянето.

Съгласно чл. 58, т. 6, вр. чл. 56, ал. 1 КМЧП относно придобиването на членство в юридическо лице се прилага правото на държавата по регистрация на дружеството. Следователно, при придобиване на членство в процесното дружество се прилагат правилата на Търговския закон на Република България, независимо дали придобиващият членството е чужд гражданин и независимо от мястото на сключване на договора за придобиване на дружествени дялове и доколкото нормата на чл. 58 КМПЧ е специална спрямо разпоредбата на чл. 61 КМПЧ /в този Определение № 42 от 10.01.2016 г., постановено по т. д. № 3725/2014 г., ТК на ВКС и Определение № 308 от 25.04.2013 г., постановено по ч. т. д. № 1034/2013 г., ТК на ВКС/.

Тоест, за валидността на договора се прилага императивното изискване по чл. 129, ал. 2 ТЗ, а именно - същият следва да бъде сключен в писмена форма с нотариално заверени подписи и съдържание. В настоящия случай, въпреки изричните указания, от представения от молителя в легализиран превод на български език документ е видно, че положените върху договора подписи са удостоверени от нотариус в Оломоуц, Чехия. Същевременно, в представения от жалбоподателят превод на сертифициращия документ, не се съдържа изрично удостоверяване от нотариус и на съдържанието на договора за прехвърляне на дружествен дял.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя и за нотариалната форма, в която е сключен договорът, тъй като не се установява изпълнение на изискванията на българския закон – чл. 129 ТЗ. Как съобразно чуждия закон е извършено нотариалното удостоверяване и дали т.нар. нотариален запис съответства на нотариалния акт е без значение, щом представеният документ не отговаря на изискванията за форма по **българския закон поради и** липсва изрично удостоверяване на съдържанието /в който смисъл, сила и форма такова се извършва пред български нотариус/. Отделно, няма и доказателства за това, че удостоверителните действия по процедурата, прилагана в Чехия по съдържанието си съответстват на резултат, позволяващ да се провери идентичността на подписаното пред нотариуса изявление на автора и текста, сертифициран като заверен официален документ. Длъжностното лице няма и възможност служебно да извърши такова проверка, изисквана изрично според чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ (както например би могло в системата на българските нотариуси или в аналогична друга публично достъпна система или чрез данните, отразени като пряко възприети от нотариуса факти при самото удостоверяване), поради което представеният сертифициран от чуждестранен орган документ не може да послужи за целите на регистърното производство. В този смисъл, винаги е налице правна възможност за извършване на валидни по българския закон нотариални действия и на територията на чужди държави от български консулски служби.

Само на това основание заявеното за вписване обстоятелство не се установява да се е осъществило валидно и правилно длъжностното лице е отказало извършване на вписването му и жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Е.П. ЕООД, ЕИК: **** срещу отказ № 20230123073814-3/27.01.2023г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването.

Съдия при Софийски градски съд: _____